

kvotienter, en langt friere og mere varieret undervisningsform og mere medindflydelse for eleverne.

Sigsgaard (VS) kunne tilslutte sig forslaget. Han understregede, at undervisningspligtens længde ikke måtte betragtes som en isoleret faktor, men havde meget nøje sammenhæng med hele skolens formål og indhold. Han fandt, at man allerede nu havde gode undersøgelser af årsagerne til, at nogle forlod skolen efter kun 7 års skolegang. Man måtte i højere grad end hidtil tilrettelægge undervisningen med hensyntagen til hver enkelt elevs særlige forudsætninger og intensivere samarbejdet mellem hjem og skole.

Uden for ordførernes kreds havde *Lembourn* (KF) og *Meta Ditzel* (RV) ordet.

I den af udvalget afgivne beretning siges det bl. a.:

„— — — Undervisningsministeren har i det nævnte samråd over for udvalget oplyst, at det er tanken i sommerens løb at undersøge problemerne omkring de tilpasningsvanskelige elever med henblik på hjælpeforanstaltninger samt at foretage en vurdering af, hvornår forudsætningerne for udvidet undervisningspligt kan være tilvejebragt. Det er hensigten til efteråret at indstille til regeringen, at man tager stilling til en udvidelse af undervisningspligten.

Udvalget har ikke kunnet nå at færdigbehandle forslaget til folketingsbeslutning.“